

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1739/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Даница Влаховић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Жељко Глишић, адвокат из ..., ради исплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж1 3/24 (2023) од 16.01.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж1 3/24 (2023) од 16.01.2024. године.

Образложење

Тужбом поднетом суду 28.03.2023. године, тужила је поставила тужбени захтев којим је тражила да суд обавезе тужену да јој исплати, на име доприноса за здравствено, пензијско и инвалидско осигурање, за период од 01.11.2012. године до 31.12.2013. године, по обрачуну фондова са каматом.

Решењем Основног суда у Великом Градишту П1 4/23 од 21.09.2023. године, утврђено је да је тужба повучена и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. У поступку по жалби против наведеног решења Виши суд у Пожаревцу је решењем Гж1 49/23 од 09.11.2023. године укинуо првостепено решење у односу на трошкове поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Великом Градишту П1 4/23 од 21.11.2023. године, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати 69.400,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж1 3/24 (2023) од 16.01.2024. године, преиначено је првостепено решење, тако што је обавезана тужила да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 53.372,40 динара.

Против решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена. У таквој ситуацији преиначење одлуке о трошковима спора није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**